

Program

Ljubljanski družinski list.
Izhaja vsako sredo in soboto. Uredništvo in uprava: Kongresni trg 3/I. Naročnina Din 6.— četrtletno. Posamezna številka 50 para. Inserati se računajo po ceniku. Poštnina plačana v gotovini.
Telefon 970 Telefon 970

Leto II.

Ljubljana, dne 25. februarja 1925.

Štev. 32.

Gledališče.

Drama:

Začetek ob 20. uri.

Sreda, 25. februarja: **Stričkove sanje**. — D.
Četrtek, 26. februarja: **Rosmersholm**. — C.
Petek, 27. februarja: **Pepeluh**. — Red E.
Sobota, 28. februarja: **Vdova Rošlinka**. — Izven.
Nedelja, 1. marca, ob 15. uri: **Pepeluh**, mladinska predstava. — Izven; ob 20. uri: **Veronika Deseniška**. — Izven.

Opera:

Začetek ob pol 20.

Sreda, 25. februarja: **Jenufa**. — Red F.
Četrtek, 26. februarja: **Zaprtó**.
Petek, 27. februarja: **Lopudska sirotica**, vojaška predstava. — Izven.
Sobota, 28. februarja: **Smrtna tarantula in karakteristični plesi**. — Red B.
Nedelja, 1. marca, ob 15. uri: **Mignon**, ljudska predstava pri znižanih cenah. — Izv.

Ljudski oder v Ljubljani.

Nedelja 1. marca ob pol 8. uri zvečer: »**Sluga in njegov grof**«, veseloigra v treh dejanjih. Ta igra se igra prvič na slovenskem odru.

Kinoprogrami.

25. februarja:
Kino »Ideal«: **Menihova tajnost**.
Elitni kino Matica: **Lya Mara**.
Kino »Ljubljanski dvor«: **Prokletstvo**.
26. februarja:
Kino »Ideal«: **Maria Antoinetta**.
Elitni kino Matica: **Lya Mara**.
Kino »Ljubljanski dvor«: **Prokletstvo**.

27. februarja:

Kino »Ideal«: **Maria Antoinetta**.

Elitni kino Matica: **Lya Mara**.

Kino »Ljubljanski dvor«: **Prokletstvo**.

Predavanja.

Predavanje v »Pravniku«. Jutri dne 26. t. m. bo predaval na sestanku društva »Pravnik« g. univ. prof. dr. Metod Dolenc o predmetu: »Država in politični zločinci«. Predavanje se bo vršilo v dvorani št. 79, I. nadstr. deželnega sodišča in se prične točno ob 6. uri popoldne. Društveniki se vabijo k obilni udeležbi, prijatelji dobrodošli.

Slovensko zdravniško društvo v Ljubljani vabi na svoj tedenski seminar v petek dne 27. t. m. od 6. do 7. ure zvečer v predavalnici zavoda za socialno higijensko zaščito dece v splošni bolnici. Predavanje: Demonstracija nekaterih dermatoloških primerov. Predava primarij dermatološkega oddelka dr. Demšar Jernej. Odbor prosi za točnost.

Razno.

Prosvetna zveza vabi na VI. Prosvetni večer, ki se vrši v petek 27. t. m. ob 8. uri zvečer v Ljudskem domu. Spored je zelo zanimiv, saj obsega poleg godbenih in deklamatoričnih točk tudi pevske, katere proizvaja oktet dijakov. Skioptično predavanje o Srbiji bo zanimalo brezdvoma vsakogar, da spozna našo širšo domovino. Slike so krasne in nalašč za ta večer izdelane. Vstopnina je malenkostna. Predprodaja rezerviranih sedežev je v pisarni Prosvetne zveze, Miklošičeva c. 7.
Orel Krakovo-Trnovo priredi v nedeljo, dne 1. marca ob 4. uri popoldne v Ljudskem

Ernst Hofmann,

eden glavnih igralcev v tragediji »Maria Antoinetta«. Življenje nesrečne francoske kraljice, hčerke Marije Terezije. — Film se predvaja v četrtek, petek in soboto v kino »Ideal«.

domu telovadno akademijo. — K obilni udeležbi vljudno vabi odbor. Predprodaja vstopnic od četrta do nedelje v trgovini K. T. D. (Ničman) in v nedeljo popoldne eno uro pred začetkom.

A. Coba:

Neprilika na železnici.

Poslovenil V. Fresl.

Mnenje nekaterih popotnikov, da bodo ostali sami, če vzamejo vozni listek prvega razreda, ni popolnoma neutemeljeno. Toda misel, da se more coupé prvega razreda vporabiti za oblačilnico, more večkrat imeti neprijetne posledice.

Gospod Barnaby Chucker ni na to niti mislil, ko je na Paddingtonski postaji izstopil iz svojega avtomobila in hitro korakal čez peron, noseč v eni roki svoje popotniško pokrivalo, v drugi pa ročni kovčeg, v katerem je bila pripravljena salonska obleka.

Zjutraj istega dne je dobil gospod Chucker vabilo h kosilu k uglednemu svojemu prijatelju, ki je stanoval v Windsorju. Ker pa je bil vedno zaposlen, ni imel časa, da bi se doma preoblekel. Zaradi tega je vse skupaj spravil v kovčeg in vstopivši v vagon, je stisnil konduktarju v roko en šiling rekoč:

»Ne pustite nikogar sem; rad bi se preoblekel!« Konduktar se nasmeje in pravi:

»Bo že« — in vlak odide. Gospod Chucker odpre kovčeg in vzame ven vso svojo garderobo. Ne smemo misliti, da je gospod Chucker to rad delal; ravno nasprotno, gospod Chucker je bil vsem, kar se tiče zunanje dostojnosti, zelo natančen.

»Da se sedaj« — je mislil — »pripeti ne-

sreča na železnici, ali — kaj jaz vem?« — pri tem sleče suktno — »rad bi vedel, kaj bi mislili o meni, ko bi me našli na pol oblečenega?«

Že pri tej misli ga oblije rdečica. Bil je skromen človek srednjih let, imel velika rdeča ušesa in precej široka usta.

Ko si je čevlje sezuval, je imel vedno rdeča lica; to je bilo tudi sedaj, pa si moremo predstaviti gospoda Chuckerja s tem rdečilom od fizičnega napora, k temu pa še od srama in slabe vesti, kako je v resnici izgledal! Čevlji so bili sezuti, nato sleče še hlače. To je bil najnevarnejši čas, da se kaka nesreča pripeti.

»Joj, joj!« vzdihne gospod Chucker pri tej misli. »Če se ne motim, — zdi se mi celo — toda ne — to ne more biti — kakor, da se vlak ustavlja!«

In v resnici se je vlak tisti trenotek ustavil. Gospod Chucker pa je stal v sredi kupa obleke in ni imel časa, da bi se oblekel prej, kakor bi se vlak ustavil. Bila je postaja Eoling.

Gospod Chucker pa vrže čevlje pod klop, zmeče obleko v odprti kovčeg, hitro obleče suktno in se vsede v kot pri oknu.

V tem trenutku pa odpre konduktar vrata od coupéja, v katerem je sedel ubogi Chucker in vsklikne:

»Tukaj, gospod, tukaj je prostora za vas in gospo!«

»Stojte, stojte, konduktar,« zakriči gospod

Chucker, »vi ste rekli, da bom tukaj sam.« Toda na žalost to ni tisti konduktar, ki je dobil v Londonu en šiling.

Zaradi tega reče nestrpno:

»Če želite imeti celi coupé za se, morate ga tudi plačati. Rabim prostora za to gospodo. Prosim gospa, vstopite!«

Gospa, bleda in slaba vstopi, za njo pa gospod.

Chucker bi kmalu v nezavest padel. On je hotel konduktarju še povedati, da bo prav rad plačal celi coupé, toda vlak se je že začel pomikati in Chucker pa je začel razmišljati, kako bo v Sloughu, kjer je moral prestopiti, moral izstopiti v tej obleki iz coupéja.

Toda gorje! Čakalo ga je še nekaj hujšega. Komaj se je vlak začel pomikati, je gospa, ki je bila zelo slaba, začela stokati, da ji je mraz. Mož jo je skušal umiriti, toda to mu ni uspelo, ker je ona bila v resnici bolna. Končno se obrne gospod ves obupan k Chuckerju in mu reče vljudno:

»Oprostite, gospod; bodite tako dobri pa posodite gospej vaš plaid? — Mi smo našega v naglici pozabili. Danes ni mraz; mogoče nam naredite to uslugo, samo do Slougha, tam si lahko novega kupimo.«

Chucker pa ves zmešan zamomlja: »He?« v svojem strahu si ni mogel izmisliti drugega odgovora.

»Prosim vas, da tej gospej posodite svoje pokrivalo!« — ponovi ves začuden gospod.

»Hm!« zamomlja Chucker s pravim medvedjim glasom. Spomnil se je, da bi bilo najboljše narediti se neumnega.

Francoz ali Nemeč bi poklicala gospoda na stran in mu povedala resnico, toda Angleži niso takšni; tudi gospod Chucker se ni mogel odločiti, da pove popolnoma tujemu človeku, da se vozi na železnici brez — hlač.

Še enkrat ali dvakrat ponovi svoj »Hu!« in prevara mu je uspela, da sta bila gospod in gospa prepričana, da se vozita z norecem.

Gospa je seveda začela takoj kričati. Njeni živci so bili že tako slabi, da ni mogla prenesti, tega strahu. Da bi pa stvar še poslabšal, je Chucker neprenehoma zrl v njo, tako, da ni vedela kaj bi.

Gospod tedaj pograbi svoj dežnik in se postavi pred gospo. Nato vzame še Chucker svoj dežnik zamahne z njim nekolikokrat nad svojo glavo, kot Indijaneč svoj tomahawk.

V takem položaju jih je vlak pripeljal na postajo Hauwell.

Gospod je takoj izstopil na drugi strani in pomagal svoji gospe, ki je še vedno jokala. Chucker si je veselo mel roke in se veselil, da je sam, toda moralo je biti drugače.

Na peronu je nastala zmešnjava.

Mož tiste gospe, ki je sedaj padla v nezavest, je povedal vse načelniku postaje; nekateri sprevedniki in postreščki so takoj razglasili po celi postaji, da je v vlaku norec.

Načelnik se je takoj podal v Chuckerjev coupé. Chucker je mirno sedel in ni ničesar vedel. Naenkrat se odpro vrata in načelnik ga s strogim glasom vpraša:

»No povejte mi, kaj vam je pravzaprav?«

»N-n-nič! — meni? — n-nič!« odgovori prestrašeni Chucker.

»Ali bi hoteli za trenotek izstopiti?«

»Zakaj? Jaz imam karto do Windzora.«

»Ako se peljete v Windzor, morate tukaj prestopiti,« reče načelnik, ki je bil že prepričan, da s tem človekom nekaj ni prav.

Chucker je že obupaval. Kaj naj stori?

»Izstopiti? N-ne, ne morem!«

»Ne morete? Kaj se to pravi?«

»Bog moj, gospod« reče Chucker s tihim glasom, »jaz ne morem izstopiti, ker nimam — nimam — hlač.«

Načelnik ves začuden vsklikne: »Ka-a-aj, vi nimate hlač?«

In popotniki ponovijo usodne besede: »Nima hlač!«

»Mogoče jih je vrgel skozi okno,« pripomni neki postrešček in pokaže s kazalcem na čelo.

»Mogoče jih sploh ni imel, ko je vstopil,« reče načelnik.

»Seveda sem jih imel, še dvojce, toda pustite me samega, da si jih oblečem!« Dokler je on to govoril, dvigne neki paglavec pokrivalo in pokaže že zbranemu ljudstvu nepopolno Chuckerjevo obleko. Tedaj se je zaslislal glasen smeh in prestrašeno vpitje.

»Sedaj pa ven!« zarjove načelnik in potegne Chuckerja za roko.

»Toda pustite me, da se oblečem,« je prosila uboga žrtev, ko je že čutila, da jo vlečejo že za noge. Poskušal se je energično braniti, ampak to je še poslabšalo njegov položaj. Potegnili so ga ven in on je padel na zemljo kot klada. Nato so ga dvignili in odnesli na peron.

»O—o—o!!« so vpile gospe, ko so ga zagledale.

»Ubogi človek!« so govorile nekatere starejše gospe.

»Hej! Pokličite policijo!« so se drli postreščki. Deset minut pozneje so ga stražniki odvedli v načelnikovo sobo, kjer so ga pustili, da se je oblekel, nato pa je razjasnil načelniku vso zadevo.

»Zakaj mi pa niste to takoj povedali?« je vpil načelnik, da se je vse treslo.

»Zato, ker mi niste pustili govoriti, vi zverinal!« je vpil Chucker še glasneje.

»Sedaj ste seveda zamudili vlak in vaše kosilo!« se mu zadere načelnik, »to naj vam bo kazen!«

»Kazen — zakaj?« je zavpil Chucker ježno.

»Zakaj — zato! No, da ne bodete drugič slačili enih hlač, dokler ne oblečete drugih in to zaradi dostojnosti, ali ste razumeli?« odgovori načelnik, navajajoč pri tem načelo, ki se v teoriji lepo sliši, toda v praksi ga je težko izvršiti.

*

Ideal
Erika

Vsak kupec referenca!

THE REX CO.
Ljubljana,
Gradišče 10

Najboljši
šivalni stroj je
edino le
JOSIP
PETELINC-a
znanka
GRITZNER
IN ADLER
za rodbino, obrt in industrijo
LJUBLJANA blizu Prešernovega
spomenika
Pouk v vazenju brezplačen. VEČLETNA GARANCIJA.
Delavnica za popravila. Na veliko in malo. Tel. 913.

Bradavička.

Skozi drobno in fino izrezljano leseno omrežje so v ozkih pramenih padali solnčni žarki v razkošno orijentalso opremljeno sobo, kakor mehke tipalke so božali topli žarki lepo in sočno telo Fatime. V polni zavesti svoje lepote je stala kot bronast kip sredi sobe — in dišave, s katerimi jo je mazilila udana Zafa, so omamljajoče nasitile oči.

»Kako si lepa!« je rekla Zafa, medtem ko je njena mehka roka z dišečim oljem božala oble rame. »Oh, kako krasna si! Vendar, koliko bi bila še lepša, ako bi...«, ali smem govoriti, krasna gospodarica?«

Čelo Fatime se je zatemnelo. »Da, le govorim, Zafa!«

»Gospodarica, mislila sem samo, da bi bila še lepša, ako bi ne motila tvoje očarujoče lepote — ta mala bradavica nad levo grudjo!«

»Imam jo pač! Ali naj jo odstranim? Kako? Tudi jaz sem že mislila. Meniš li, da bi Jusuf znal na tem najti kako napako?«

Boječe in vprašujoče so se ozrle njene podolgovate, modrikastočrne oči v služabnico.

Jusuf najbrže ni nič opazil, ali pa noče govoriti. — Sicer pa lepše rože, kakor si ti, njegovo oko še ni videlo in tudi najlepša roža ima lahko na kakem lističu malo pikico. — Mislila sem si večkrat samo na tihem: Kako bi bila popolna in lepa, samo ko bi hotela zginiti ta mala črna bradavica!«

»Allah! — Kaj naj storim? Ali je mogoče potom čarovnije odpraviti ta nedostatek?« Fatimi so se solze napolnile s solzami.

»Moja gospodarica, za to ni treba nobene čarovnije. Ako hočeš, lahko jaz to opravi. Znan mi je pripomoček, ki izorno pomaga. Samo — nekaj dni bo trajalo! Sporoči Jusufu, da posetiš svojo prijateljico Dalilah, namesto tega pa ostaneš tu. Ali hočeš?«

»Oj ti moja zvesta Zafa, kako sem srečna! — Kot darilo dobiš moje rdeče zlato ogrinjalo, katero ti tako neizmerno ugaja!«

Zafa je položila roke na čelo in prsi in se udano poklonila svoji gospodarici. Tudi Zafa je bila krasno dekle. In krasno rdeče-zlato ogrinjalo ji bo izorno pristojalo. To je ona dobro vedela...

V nekaj dneh je lepi in gibčni Jusuf, po katerem je v Bagdadu hrepenelo nešteto ženskih src, zopet obiskal Fatimo. Ko so njegovi pogledi božali krasne oblike izvoljenke, so njegove oči naenkrat obstale na malem rdečkastem krcžcu, ki se je tako izzivajoče odražal nad levo grudjo Fatime. Ni verjel svojim očem, pogledal je bližje ter zmajal z glavo.

»Kaj je to, Fatima?«

»Oh, Jusuf, ti veddar veš, da me je kazila ona mala bradavica! Sam dobri Allah mi je privedel Zafa, ki mi jo je tako spretno odstranila. — Jusuf, zakaj me gledaš tako ježno? Bradavička je bila vendar tako grda!«

»Zame ne, Fatima! — Meni je bila jako všeč. Ne, draga moja, ona te ni kazila — kazi te sedaj ta rdeča lisa! — Fatima, kako si mogla to storiti? Kaj ti je padlo na um, da si šla svojo lepoto tako pokvariti?«

Jusuf je bil tako ozlovoljen, da je Fatimi, svoji nadsvre ljubljani Fatimi, obrnil hrbet.

— Zapustil je sobo in lepa Fatima je ostala sama...

Zunaj na vrtu, pod cvetočo, duhtečo breskavijo je stala Zafa. Ko jo Jusuf ugleda, mu zastane korak. Kakor okamenel stoji in gleda to lepo postavo — ovito v krasno rdeče-zlato ogrinjalo.

»O Zafa, kako si lepa! — Ali sem bil preje slep? In ti si samo sužnja — ti bi morala biti gospodarica!«

V vročem požarjenju je stegnil roko po njej. »Zafa, govori vendar!«

»Kaj naj govorim, gospod?« vpraša šepetajoče Zafa.

»Ti greš z menoj! Danes ponoči čakam pri zadnjih vratih! Oh Zafa, ne pusti me zastonj čakati!...«

In Jusuf — lepi gibčni Jusuf —, po katerem je hrepenelo v Bagdadu nešteto ženskih src —, ni čakal zastonj... M. F. L.

Pravilno sestavljena čajna mešanica da veliko močnejši in zlahnejši okus in armo, kakor enoursten čaj. Zahtevajte vsled tega samo čajne mešanice v zaviti znamke „Buddha“, ki so priznane najboljše in strokovnjaško preizkušene. Zahtevajte navodila!

IVAN JELAČIN - LJUBLJANA

Veletrgovina kolonialnega in špicerijskega blaga
Sveže pražena kava. — Zaloga mineralnih vod
Solidna in hitra postrežba

KINO IDEAL

Četrtek 26., Petek 27., Soboto 28.
februarja

Krasen filmski umotvor — življenje
nesrečne francoske kraljice, hčerke
avstrijske cesarice Marije Terezije

MARIA ANTOINETTA

V filmu igrajo samo priznane dobri
igranci — Diana Karenne, Ernst Hof-
mann, Erich Kaiser-Titz, Wilhelm Die-
terle, Rudolf Klein-Rhode. Že imena
vseh teh igralcev jamčijo za izborna
filmsko delo.

Ker je zgodovina francoske republike
itak vsakemu dobro znana, kakor tudi
usoda nesrečne Marie Antoinette, se
mere ta tragičen film le priporočiti.

Oba dela se vršita skupaj in je vsled
tega dnevni spored — pri navadnih
cenah — ob 3., 5., 7. in 9. uri.

Ker je film historičnega pomena, je
dovoljen tudi mladini.

Prednaznanilo.

Z nedeljo 1. marca pričetek najlepše
letošnje moderne in elegantne ruske
drame

„PRINCEZA NADJA“

z lepo »Mae Murray«, katero bo ljub-
ljansko občinstvo spoznalo le v najlep-
ših in najmodernejših francoskih
filmih.

Kinoborza.

»Kako pridem k filmu?«

Rakova vas je prav malo gnezdo. Da ni
ravno svetovnoznana, si lahko predstavljate,
ako vam povem, da niti kinematografa ni-
majo. Živel sem mirno in ponižno med vo-
lički in gosmi. Nekega dne pa me obsede
nesrečna želja k svetlobi in sicer umetni film-
ski svetlobi. Nalezel sem se bacilusa kino-
densisa. Noč in dan sem razmišljal o tem
kako bi prišel k filmu. V Rakovi vasi nik-
dar — to mi je bilo jasno — vsled česar
sem dvignil v hranilnici moj prihranek
šeststirinosedemdeset dinarjev, vtaknil v
žep 10 jaje ter jo mahnil v mesto, kjer se
vrši filmovanje dnevno. Nisem imel namena
predstavljati takoj barona z monokljem ali
kaj sličnega, ker sem veliko preponižen, tem-
več zadovoljen bi bil s katerokoli vlogo,
samo da pridem na platno.

Imel sem srečo ter se kmalu seznanil s
finim gospodom, ki je nosil gumijast ovrat-
nik in imel zveze s filmsko družbo Zbilo-

slahi film Company. Gospod je bil zelo pri-
jazen ter mi je oskrbel za 6 jaje po stran-
skih potih vstopnico za obisk filmske borze.

Na filmski borzi angažirajo pomožni reži-
serji za dnevno potrebo statiste, in igralce
manjših karakternih vlog.

»Tako,« je pojasnil gospod z zvezami, vzel
jaja ter zginil.

Drugi dan sem čakal pred vrati filmske
borze skoro 4 ure predno so se odprla.
Vstopil sem kot prvi ter ostal dolgo časa
sam ter posedal pri mizah, ki so bile po-
stavljene ob obeh straneh precej dolge dvo-
rane. Polagoma se je začelo polniti. K moji
mizi prisedejo tri postave, katerih se bi
raje ognil. Eden izmed treh je bil velik za-
morec z debelim medenim obročem v nosu.
Nesramno me je gledal ter plunil v moj
vrček. »Kaj takega se ne bom nikoli na-
učil«, sem razžaloščen premišljeval. V tem
hipu vstane drugi izmed trojice — pravi go-
lijat — me prime za ovratnik ter me vrže
par metrov v stran. Usmiljeni natak mi je

kino

Ljubljanski
dvor
TELEFON 730

Od srede 25. t. m. dalje:

„Prokletstvo“

Drama s predigro in pet dejanji od
DR. ERNSTA WEIZMANN. — Za film
predelano od Walterja Reisch. — RE-
ŽIJA: slovitega umetniškega režiserja
Robert Land.

Sodelujoči:

Jehuda Nachman — Oskar Beregi
(Dunajski »Modernes Theater«).
Rahel — Ria Jaszonyi.
Ruth — Lilian Harvey.
Esra — Albert Heine (Dunajski »Burg-
theater«).

Lea — Anny Hornig.

Rabbi Elieser — Ferdinand Bonn.

Simche — Hans Thimig (Dunajski
»Burgtheater«).

Joel — Heinz Fischer.

Zdravnik — Ferdinand Mayerhofer
(Dunajski »Burgtheater«).

Gospodinja — Alice Hetsey (Dunajski
»Modernes Theater«).

Mešetar — Reinhardt Häussermann
(Dunajski »Burgtheater«).

Vratar — Otto Schmöle (Dunajski
»Burgtheater«).

Cerkovnik — Eugen Preiß

Zvodnik — Isaak Deutsch (Dunajska
»Jüdische Bühne«).

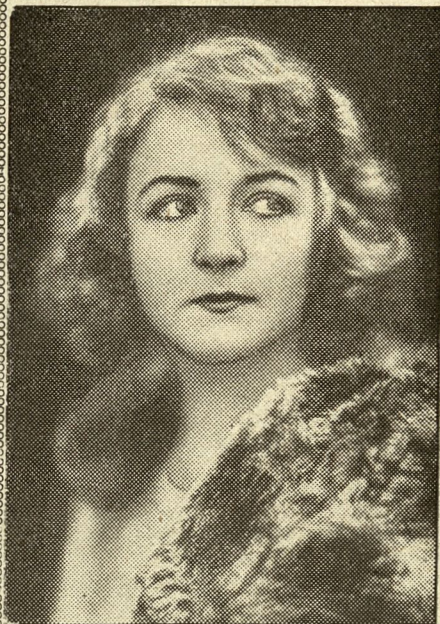
Mladenka Mirjam — Milena Mudin.

Mladini vstop dovoljen samo k pred-
stavam, ki končajo pred 8. uro zvečer.

Predstave: ob delavnikih ob 4., ½6.,
½8. in 9. uri, ob nedeljah in praznikih
ob ½11., 3., ½5., 6., ½8. in 9. uri zveč.

Pri večernih predstavah sodeluje naj-
boljši orkester v Ljubljani (Ryneš).

LYA MARA

Šarmantna in najbolj priljubljena
zvezda na filmskem nebu, igra svojo
najnovejšo vlogo v razkošnem salen-
skem filmu

GOSPODARICA DVORCA MONBIJOU

Po romanu HARRY ETTINGA.

Ta prekrasni film, poln solca in ljubezni, je posnet
v RIMU, NEAPOLJU, POMPEJH, PORTICIJU in
SORRENTU.

Izrečno uspela razkošna režija je delo
znanega režiserja Friderik ZELNIKA.

Predstave ob ¼4., 5., 7. in ¼9.

25., 26., 27., 28. VSI V

ELITNI KINO

Telefon 124 MATICA Telefon 124

pojasnil, da je mož rokoborbec in da ima
navado deliti na ta način svoje posetnice.
Poparjen se pritisnem k drugi mizi, toda že
v nekoliko minutah sem konstatiral, da sem
se vsedel k boksarjem. Moja rama je visela
tako nenaravno na meni kot, da bi ne ho-
tela imeti z menoj nič skupnega.

Razmišljeval sem o tem zakaj postopajo
kolegi z novincem tako neprijazno. Skle-
nem poiskati najtemnejši kot. Tamkaj naj-
dem nekatere suhe gospode ponižne zuna-
njosti.

»Kaj hočete vi tukaj — vi — vi — vi?«
vprašuje eden izmed umetnikov.

»Filmati,« odgovorim nalahko.

»Čudno izgledate! Ali znate zlesti skozi
cevi od peči? ali se zamorete z nogo po gla-
vi popraskati? ali se lahko s koleno v želo-
dec sujete?«

Prestrašen odmajem z glavo.

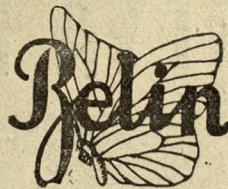
»Vi torej niste kačji človek! Kaj pa po-
tem hočete tukaj vi — vi — vi?«

Odgovor sem ostal dolžan ter odšel hitro
k drugi mizi. Tam so hoteli na vsak način

Vse perilo, belo in
barvasto postane blišče-
če in sveže, če stalno
uporabljate

pralni

prašek

vedeti, če sem bil že kedaj od avta povozen, če sem skočil že kedaj iz cerkvene strehe na mimovozeči avtobus, če sem bil že kedaj na kaki potapljaški se ladji, če me je že kedaj eroplan odložil na konici cerkvenega stolpa; kolikokrat sem bil že napaden, opan, ustreljen, umorjen in obešen? Pojasnil sem odkritosrčno, da se mi v Rakovi vasi še nikoli ni nič sličnega prigodilo. Nato je cirkulirala po obmizju ustmena okrožnica, katere posledica je bil moj najhitrejši beg.

Ko sem odsedel še pri mizah lahkoživeev, učenjakov, bornih kraljev, pri materah knezov, starejših in starih devicah, vedeževalkah, samomorilcih, kaznjencih, žganjarjih itd., sem našel končno pomožnega režiserja filmske družbe.

»Povejte mi, kaj tu hočete«, me vpraša režiser.

»Prišel sem iz Rakove vasi ter hočem k filmu. Dobil sem za 6 jajc vstopnico v ta lokal, toda ne smem se vnesti niti k eni mizi. Raztrgali so mi že obleko, ukradli kravato, pil sem pljunke, bil pretepen, izboksan, prošim vas vsled za pojasnilo, h kateri mizi po mojem svojstvu spadam.

Režiser me nekaj časa ogleduje, potem pa vpraša: »Ali ste že bili pri mizi idiotov in neozdravljivih norcev?«

Obrnil sem se na mestu ter odšel zopet proti Rakovi vasi, ker za dotično omizje se nisem čutil še zmognega. Toda upanje imam še vedno, da polagoma pridobim, kolikor mi še manjka.

Veseli kotiček.

Otročja odkritosrčnost.

Pepček prinese učitelju dve kokoši v dar in pravi: »Oče vas lepo pozdravlja ter vam pošilja ti dve kokoši.«

Učitelj: »Ali, Pepček kaj ni to preveč?«

Pepček: »Seveda, mati je tudi tako rekla, toda oče ji je odgovoril, da ni za starega požeruha nikoli preveč.«

Logično.

Gospa Dobova je izvlekla svojega moža iz pivnice ter ga hotela privedi v voz cestne železnice. Sprevodnik gleda na pijančka ter pravi: »Gospodine, s tako barko vas pa ne smem vzeti v voz.«

Tu se mož obrne ter pravi: »Stara, ali si slišala, morala boš peš domu.«

»Gospa sosed, kaj naj napravim? Otrok vpije kot znorel, moja stara je pa na potu.«
»Bodite veseli, da ni ravno obratno!«

Pozor, pekarji!

DIASLAD in SLADNO MOKO

(maltorin) najboljše sredstvo za pecivo ter 25 % cenejše od konkurence nudi

Tovarna diaslad in slada
M. Zaloker d. z. o. z., Ljubljana-Vič

»Oče, premislil sem si; jaz ne bodem trgovcev, temveč muzik.«

»O, radi mene. Toda zapomni si: da mi ne boš hodil igrat na dvorišče!«

K sedanji stagnaciji.

»Kako kaj kupčija?«

»Dopoldne ni nič, popoldne pa nekoliko

Ljubezen.

»Torej si me vzljudil na prvi pogled?«

»Seveda, tvojih trideset krav in štirje konji so mi takoj ugajali!«

Monolog kuharice.

»Tako rada bi poročila stražnika, toda nič ne pomaga; kadar se stražnika išče, se ne more nobenega najti.«

Vedno praktični Franjo se je dobro oženil. Svojega najboljšega prijatelja Joškota povabi prvič na kosilo.

Joško je pri mizi nekaj časa od začudenja kar otopel, končno pa se le osrči in zašepeta Francetu na uho:

»Kako si mogel kaj takega poročiti? Stara je, grda kot noč — niti zob nima —?!«

France mu pa pravi:

»Lahko glasno govoriš. Ona namreč tudi ne sliši.«

Vinska brateca med sabo.

Janez: »Na, Štefan, kaj se je zopet zgodilo, da si ves povezan?«

Štefan: »Včeraj sem prišel opolnoči slučajno trezen domov, pa me popade moj pes, ker me ni spoznal.«

»Tetka, ko se bomo peljali z vlakom, boš dovolila, da bomo mi vstopili v zadnji vagon.«

»Ne — zadnji vagon je najbolj nevaren.«

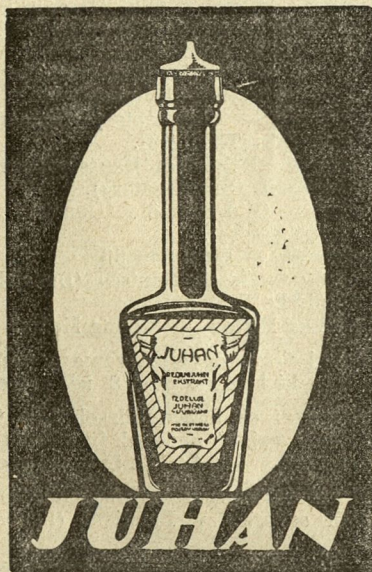
»Zakaj ga pa potem ne pustijo na postaji?«

Oče: »Kaznujem te, sin moj, ker te ljubim.«
Sin: »Jako mi je žal, oče, da nisem dorasel, da bi ti mogel vso ljubezen povrniti.«

Mlada deklica ni še nikoli postala star mož, toda iz mladega moža postane mnogo-krat stara baba.

»Kaj bi storili, ako bi nenadoma našli tisoč-dolarski bankovec?«

»Pet let prav nič.«

Colombo Ceylon čaj ni samo kvalitativno najboljši, temveč nudi tudi to ugodnost, da vsebuje vsaka dvajseta doza dobilni listek, na temelju katerega dobi stranka lep 60 cm visok kip popolnoma zastoj.

Snaženje okenj in stanovanj

VIKTOR TRAPCAR

LJUBLJANA, MESTNI TRG ŠT. 3.

IOČNA STROKOVNA IZVEDBA!

V zmoti.

Ivko gre s svojo mamicco v kliniko na obisk k bolnemu očetu. V veži srečata zdravnika, oblečenega v operacijski povrtnik. Mali ga začuden pogleda in vpraša: »Mamica, ali je mesar tudi bolan?«

Otroci.

»Kaj pa je dečku, da tako joka?« vpraša ljubeznivo gospod.

»Zgubil je dva dinarja,« pojasni dečkov tovariš.

»Dva dinarja pa vendar ni težko najti!«

»No, na ta način — zgubil jih je v stavi z menoj — sedaj se pa dere — cmirdež. Stavila sva, kdo bo dalje pljunil.«

Torej.

»Danes si pa zakuril, kot da bi hotel vola peči, ali si me pričakoval?«

»Seveda, kar vstopi!«

Raztresenost.

»Naj li spečem danes zajca — Ivan?«

»Le, toda ne pozabi mu zopet sleči kože!«

Malo drugače.

»Mladega Čobura naj poročim, mama? Ta človek je vendar tako neumen in dolgočasen, da bi ne mogla ostati niti pol ure nepretrgoma z njim skupaj.«

»Toda, drago dete — tega ne zahteva tudi nikdo.«

Moderno.

»Milostiva, kako ste zadovoljni z vašimi uslužbenci?«

»Izredno. Kuharica igra klavir, sobarica poje in spremlja s kitaro, pa mi gre delo še enkrat tako hitro izpod rok.«

Tudi tolažba.

Turist: »Ta pot se mi zdi pa zelo nevarna; kdor tukaj izpodrsne, je izgubljen.«

Vodnik: »Le brez skrbi — še vsakega smo našli.«

Pred praznikom pride v brivnico gospoda Strglavca majhen fantek s krasno kodrasto glavico, se bliža nekoliko boječe ter pomoli brivec pest, v kateri nekaj tišči.

Brivec je takoj razumel. Posadil je dečka na stol ter ga s strojem do golega ostrigel. Nato cdpre dečku pest, da bi mu odvzel denar, toda najde v njej samo listek, na katerem je dečkova mati napisala, naj mu izroči steklenico brezove vode.

Lahko si predstavljate začudenje mamice, ko se je sinko vrnil z zahtevano steklenico, toda brez kodrkov na glavi.

DR. OETKER-JEVA

ZMES ZA KOLAČ

Svetla glava

Dobi se povsod ali pa

v tovarni JOS. REICH - MARIBOR